

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 622/2013-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť Mgr. Ing. J. S., zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Advokátska kancelária, Novomestského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 167/2010 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod 10 C 167/2010 porušil základné právo Mgr. Ing. J. S., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Mgr. Ing. J. S. priznáva finančné zadostučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Mgr. Ing. J. S. priznáva úhradu trov konania v sume 275,94 € (slovom dvestosedemdesiatpäť eur a deväťdesiatštyri centov), ktorú je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť na účet jeho advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, Advokátska kancelária, Novomestského 25, Pezinok, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 622/2013-12 z 13. novembra 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Mgr. Ing. J. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou sa domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 167/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplynulo najmä, že:

«Sťažovateľ majúci postavenie navrhovateľa v kompenzačnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I v Bratislave od 21. 11. 2010 pod č. k. 10C/167/2010 voči Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR na náhradu škody a nemajetkovej ujmy mu vzniknutej v priamej príčinnej súvislosti s nezákonnými

rozhodnutiami vyšetrovateľa OR PZ Bratislava I (4 nezákonné obvinenia) a následne OR PZ Trnava v konaní pôvodne pod č. k. VP-139/30-95, následne pod č. k. OUJP-139/95 a neprimerane dlhým nezákonným trestným stíhaním sťažovateľa, obmedzovaním slobody pohybu a výkonu zamestnania v Spojených štátoch mexických v dôsledku vydávania zatykačov cestou porušovateľa, odobratia cestovných pasov sťažovateľovi, psychického strádania a potupného ponižovania zo strany polície po dobu viac ako 15 rokov (v r. 1995 - 2010), ktoré sa na podklade zastavujúceho uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 1 P v 76/10-3 zo dňa 3. februára 2010 potvrdilo ako nezákonné to všetko za účinnosti zák. č. 58/1969 Zb. a zák. č. 514/2003 Z. z. podáva týmto prostredníctvom splnomocnenej advokátky JUDr. Emílie Korčekovej návrh na začatie konania - sťažnosť o porušení základných práv a slobôd pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a navrhuje, aby ústavný súd na podklade skutkového stavu veci osvedčeného priloženými listinnými dôkazmi, ako aj spisového materiálu uznesením prijal sťažnosť na ďalšie konanie a takto rozhodol:

1. Základné právo Mgr. Ing. J. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy(...) a právo prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...) postupom Okresného súdu Bratislava I v kompenzačnom konaní vedenom pod č. k. 10C/167/2010 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje konať bez zbytočných prietáhov

3. Mgr. Ing. J. S. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume: 3.000,- € (...), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu

4. Mgr. Ing. J. S. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 269,58 €(...), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne - advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

(...) O návrhu sťažovateľa zo dňa 21. 12. 2010 porušovateľ doposiaľ nekonal plynulo, efektívne a účinne, vedome obchádzal procesné právo porušovaním ust. §-u 6 O. s. p. (zásada rýchlosti), ani ku dnešnému dňu (za viac ako 2,5 roka) si nezaobstaral a nepripojil príslušný vyšetrovací spis, dozorové spisy Okresnej prokuratúry Bratislava I., včítane archivovaného spisu „utajeného“ svedka nasadeného políciou proti sťažovateľovi.

Porušovateľ iba formálne vytýčil termín prvého pojednávania na deň 06. 02. 2013 o 11,00 hod.(...), ktoré sa fakticky efektívne a plnohodnotne neuskutočnilo, pretože porušovateľ uznesením vydaným po 5-ich minútach protokolovania, bez umožnenia sťažovateľovi predniesť žalobný návrh, pojednávanie odročil na neurčito z dôvodu návrhu odporkyne podľa §-u 141a O. s. p. (...)

Následne porušovateľ vydal dňa 10. 05. 2013 uznesenie č. k. 10C 167/2010-254, doručené 07. 06. 2013, ktorým neprimerane uložil sťažovateľovi povinnosť zložiť preddavok na neexistentné a nepreukázané trovy konania odporkyne v astronomickej sume 310.721,17 € na účet Okresného súdu Bratislava I do 60 dní od právoplatnosti tohto uznesenia(...)

Sťažovateľ vníma toto uznesenie č. k. 10C 167/2010-254 za nespravodlivé a obmedzenie mu prístupu k súdu, preto bezodkladne podal prostredníctvom zastupujúcej advokátky JUDr. E. Korčekovej ústavnú sťažnosť podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...)

Konanie porušovateľa voči sťažovateľovi nadobudlo charakter odmietnutia spravodlivosti súdneho konania podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...) Porušovateľ nekonzistentným a svojvoľným postupom, arbitrárnym odôvodnením napadnutého uznesenia č. k. 10C 167/2010-254 zo dňa 10. 05. 2013 odňal sťažovateľovi možnosť konať pred súdom, účelovo si vytvoril predpoklady na vydanie uznesenia o zastavení kompenzačného konania.

Konanie porušovateľa nie je perfektné, nie je bezvadné.

Sťažovateľ listom zo dňa 20. 06. 2013 podal u predsedníčky Okresného súdu Bratislava I sťažnosť na prieťahy v konaní č. k. 10C 167/2010(...), ktorú predsedníčka Okresného súdu Bratislava I listom Spr. 2164/2013 zo dňa 16. 07. 2013, doručený 05. 08. 2013(...) vyhodnotila ako dôvodnú s konštatovaním, že k objektívnym prieťahom došlo(...)

Ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti porušovateľ vo veci nevypočul sťažovateľa, nerozhodol, hoc dľa ustálenej judikatúry ESĽP mal vec prejednať a rozhodnúť v lehote max. do 11-ich mesiacov od podania kompenzačnej žaloby sťažovateľom (do tejto doby sa započítava aj 6 mesačná lehota na predbežné prerokovanie nároku) - vid'. nižšie citovaná judikatúra ESĽP k odškodňovaniu obetí prieťahov v kompenzačných konaniach.

Stav neistoty sťažovateľa o výsledok kompenzačného konania, teda vinou zjavnej nečinnosti a prietahov zavinených porušovateľom a jeho zjavne nespravodlivým konaním namiereným proti sťažovateľovi stále trvá.

Konanie nie je zložené po skutkovej a ani po právnej stránke.

(...) Vec má pre sťažovateľa mimoriadny význam.

Namietaným neefektívnym konaním porušovateľa za viac ako 2 a 1/2 roka, porušením ust. §-u 6 O. s. p. a procesne neefektívnymi úkonmi, nekonaním vo veci bezodkladne po doručení žalobného návrhu súdu (vid'. prvé „formálne“ pojednávanie až po viac ako 2 rokoch a 2 mesiacoch) porušovateľ neprípustne predĺžil stav neistoty sťažovateľa o výsledok kompenzačného konania od r. 2010 a teda aj o výsledok odškodnenia sťažovateľa za tomu predchádzajúce nezákonné konanie polície a Okresného súdu Bratislava I proti sťažovateľovi od r. 1995 do r. 2010.

Teda stav neistoty sťažovateľa a jeho traumy, psychického strádania trvá už viac ako 17 a 1/2 roka, pričom sťažovateľovi sa nedosiahol žiadneho odškodnenia .

Postup a konanie porušovateľa - Okresného súdu Bratislava I nadobudlo charakter odmietnutia spravodlivosti.

(...) Dľa judikatúry ESLP sa odškodnenie za prietahy zapríčinené súdom v kompenzačnom konaní posudzuje prísnejšie.

(...) Ku dnešnému dňu sťažovateľ vedie konanie o odškodnenie po dobu viac ako 2 a 1/2 roka, pričom nedosiahol dostatočnej nápravy.

Je nesporným, že porušovateľ vedie konanie tak, aby nespravodlivým konaním a porušením procesného práva na podklade šikanózneho návrhu odporkyne zo dňa 1. 2. 2013 (návrhu na zloženie preddavku na trovy konania podľa §-u 141a O. s. p. a nasl.) kompenzačné konanie zastavil a tým sťažovateľovi spôsobil majetkovú škodu veľkého rozsahu.

Teda konanie vedie tak, aby sťažovateľ nedosiahol odškodnenia od štátu za nemajetkovú ujmu mu spôsobenú vymysleným trestným stíhaním, obmedzením slobody pohybu na území SR a v zahraničí, znemožnením výkonu pracovného pomeru v zahraničí, odobratím cestovných pasov, rozbitím rodiny a nasadením „utajeného svedka“ na jeho osobu, teda za neoprávnené zásahy do integrity sťažovateľa a práva na súkromie

sťažovateľa, daňovými perzekúciami z podnetu polície... v trvaní viac ako 15 rokov, na čom sa aktívne podieľal aj porušovateľ.

Dľa judikatúry ESLP o účinný kompenzačný prostriedok nápravy sa jedná v prípade, že je poškodenej osobe priznaná primeraná výška zadosťučinenia na základe rozhodnutia, ktoré je rýchle, dostatočne odôvodnené a vykonané bez prieťahov. Nie je preto prípustné, aby osoba domáhajúca sa poskytnutia primeraného zadosťučinenia za neprimerané a nezákonné konanie orgánu štátu sa znovu v kompenzačnom konaní ocitla v situácii, ktorú je možným vinou Okresného súdu Bratislava I v Bratislave kvalifikovať ako neprimeranú dĺžku konania. (...)

Teda neefektívnym a svojou povahou likvidačným konaním Okresného súdu Bratislava I v danej kompenzačnej veci vznikla sťažovateľovi ďalšia odškodniteľná nemajetková ujma (morálna ujma). (...)»

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 3945/2013 z 15. januára 2014 a právna zástupkyňa sťažovateľa stručným oznámením z 31. marca 2014.

2.1 Predsedníčka okresného súdu popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„(...) V úvode môjho vyjadrenia si Vám dovoľujem oznámiť, že netrvám na ústnom prejednaní doručenej ústavnej sťažnosti. Súhlasím s tým, aby podľa ust. § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z.(...) Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

(...)

Po oboznámení sa so spisovým materiálom a s poukazom na obsah sťažnosti mám za to, že súd v predmetnom konaní postupoval v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Hoci sťažovateľ považuje návrh odporcu na zloženie preddavku na trovy konania za šikanóznym, súd o tomto procesnom návrhu odporcu na zloženie preddavku podľa ust. § 141a O. s. p. bol povinný rozhodnúť. S poukazom na priebeh konania považujem sťažnosť za neopodstatnenú. (...)“

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu iba uviedla:

„(...) súhlasíme s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 167/2010:

Dňa 21. decembra 2010 bol okresnému súdu doručený žalobný návrh sťažovateľa proti Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „odporca“) *„na náhradu ušlého zisku“* a *„na zaplatenie odškodnenia“* z titulu náhrady škody *„pre nezákonné trestné stíhanie“*.

Dňa 13. januára 2011 okresný súd uznesením č. k. 10 C 167/2010-202 vyzval odporcu, aby sa písomne vyjadril k podanému návrhu.

Dňa 4. februára 2011 sa odporca písomne vyjadril k žalobnému návrhu.

Dňa 8. februára 2011 sťažovateľ oznámil súdu, že *„vec nie je možné prejednať bez nariadenia pojednávania“*.

Dňa 8. apríla 2011 okresný súd požiadal dotknuté štátne orgány o zapožičanie súvisiacich spisov.

Dňa 18. apríla 2011 Okresná prokuratúra Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“) oznámila súdu, že žiadaný spis nemožno zapožičať zo zákonných dôvodov.

Dňa 20. apríla 2011 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava I (ďalej len „polícia“) oznámilo súdu, že žiadaný spis nemožno zapožičať, pretože sa nachádza na odbore „*justičnej polície UJKP OR PZ v Trnave*“.

Dňa 21. júla 2011 okresný súd opätovne požiadal dotknuté štátne orgány o zapožičanie súvisiacich spisov.

Dňa 5. augusta 2011 polícia oznámila súdu, že žiadaný spis nie je možné zapožičať, pretože sa stále nachádza na odbore „*justičnej polície UJKP OR PZ v Trnave*“.

Dňa 15. februára 2012 okresný súd opätovne požiadal políciu o zapožičanie súvisiaceho spisu.

Dňa 1. marca 2012 polícia oznámila okresnému súdu, že jeho žiadosti „*nie je možné vyhovieť, nakoľko spisový materiál sa nenachádza na tunajšom útvare*“, ale na „*Okresnej prokuratúre Bratislava I*“.

Dňa 11. apríla 2012 okresný súd opakovane požiadal okresnú prokuratúru o zapožičanie súvisiaceho spisu.

Dňa 18. apríla 2012 okresná prokuratúra oznámila, že žiadaný spis nemožno zapožičať zo zákonných dôvodov.

Dňa 2. októbra 2012 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 6. február 2013.

Dňa 1. februára 2013 odporca podal návrh „*na zloženie preddavku na trovy konania podľa ust. § 141a OSP*“.

Dňa 6. februára 2013 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito, pretože okresný súd vyhovel ostatnému návrhu odporcu.

Dňa 13. februára 2013 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby v určenej lehote doručil súdu „*tlačivo, ktorým sa preukazujú pomery účastníka žiadajúceho oslobodenia od súdnych poplatkov*“.

Dňa 10. mája 2013 okresný súd uznesením č. k. 10 C 167/2010-254 rozhodol, že sťažovateľ „*je povinný zložiť preddavok na trovy konania v sume 310,721,17 EUR na účet tunajšieho súdu do 60 dní od právoplatnosti tohto uznesenia*“. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17. júna 2013.

Dňa 17. októbra 2013 okresný súd uznesením č. k. 10 C 167/2010-258 napadnuté konanie zastavil, pretože sťažovateľ v stanovenej lehote nesplnil povinnosť, ktorá mu bola uložená právoplatným uznesením č. k. 10 C 167/2010-254.

Dňa 14. novembra 2013 sťažovateľ podal námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi JUDr. Dane Káčerovej.

Dňa 21. novembra 2013 okresný súd uznesením č. k. 10 C 167/2010-264 zaviazal sťažovateľa uhradiť súdny poplatok za podanú námietku zaujatosti. Sťažovateľ tento poplatok riadne a včas uhradil.

Dňa 25. novembra 2013 sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu č. k. 10 C 167/2010-254.

Dňa 17. januára 2014 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o námietke zaujatosti sťažovateľa a o jeho odvolaní.

Dňa 27. januára 2014 krajský súd uznesením č. k. 8 Co 23/2014-282 napadnuté uznesenie okresného súdu č. k. 10 C 167/2010-254 potvrdil.

Dňa 20. februára 2014 bol spis vrátený okresnému súdu.

Sťažovateľ podal proti uzneseniu krajského súdu č. k. 8 Co 23/2014-282 dovolanie, pričom vec sa t. č. nachádza z dôvodu podania mimoriadneho opravného prostriedku na Najvyššom súde Slovenskej republiky.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či vo veci o náhradu škody postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 167/2010 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet

sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázala na skutkovú alebo právnu zložitosť predmetnej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný od 5. augusta 2011 do 15. februára 2012 (šesť mesiacov), od 18. apríla 2012 do 2. októbra 2012 (päť mesiacov) a od 17. júna 2013 do 17. októbra 2013 (štyri mesiace). Okresný súd teda počas viac ako jedného roka vo veci nevykonával žiadne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Ústava v čl. 48 ods. 2 pritom zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. *Pokiaľ ide o návrh sťažovateľa, aby okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prieťahov, vzhľadom na to, že 17. októbra 2013 okresný súd uznesením č. k. 10 C 167/2010-258 napadnuté konanie zastavil, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.*

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 3 000 € najmä preto, že *„stav neistoty sťažovateľa a jeho traumy, psychického strádania“* trvá už veľmi veľa rokov, napriek tomu sťažovateľ dosiaľ *„nedosiahol žiadneho odškodnenia“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, ako aj vzhľadom na povahu veci považuje za primerané vo výške 1 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie ústavnej sťažnosti z 10. augusta 2013). Za dva úkony vykonané v roku 2013 patrí odmena v sume dvakrát po 130,16 € a režijný paušál dvakrát po 7,81 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 275,94 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2014